

Ζεύς της Γυμνασίου — ή Μαργαριτοφόρος με τὸν Κουανιμόδον, Κίνειον Ἀσμα και Ἀστέρα τῆς Ἀρατολής — τὸ Κρητικὸν Κάσταρον μὲ τὸ Εργιάρι "Ἄσμα, Μαργαρίτης τῆς Χίου και Βασιλέα τοῦ Κατέρρου (μὲ τὸ ὄνοματά των) — ἡ Αἴρα τῆς Κερκύρας μὲ τὸν Κουανιμόδον, Παμπόνηρον Κατεργάρην και Κέκειον Ἀσμα (μὲ τὸ ὄνοματά των) — ἡ Ὁρειροπόλος Ψυχῆ μὲ τὸν Νάστην Ναναχίδος, Χιονοσκεπή Δίρφην και Ἐμεράλδαρ — ἡ Γλυκεῖα Καρδία μὲ τὸ "Ἄρθος τοῦ Μαρούν, Λαίμαργον, Πορτίκι και "Ἄγρελον τῆς Ἀγάπης — τὸ Ζεύς της Γυμνασίου μὲ τὸν Ὄρφωνα, Γέρων Κρούγερ και Τοιγγαρέλδαρ — δ' Ἀρχικαλαμπούρης μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Ψυχῆν, Τραγιάσκον και Ρουμανικήν Σημαλαρ (μὲ τὸ ὄνοματά των, ὃν θέλουν.)

Απὸ ἔνα γλυκό φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Ἀστέρα τῆς Ἀρατολῆς (σήμερον ἐγκρίνω τὸ φευδώνυμα τῶν νέων μας φίλουν) Ἀλέριον Οὐρανού, Ἐρυζήν (εἰμπορεῖ, ἀν εἶναι ἀνάργην, νάλλετης φευδώνυμον, στέλλων μὲν γράψην συμφωνητὸν μὲ τὸ Σοντρόν τοῦ Κανονισμοῦ) Α. Γ. Ἀραγκωστόποντον (εὐχαριστῶ πολὺ) Μικρὰρ Ἀράσα κειάδα (ἥ δοπιὰ τὸσον εὐχαριστῆθη ἀπὸ τὰ πρότα φυλλάδια, ὥστε δὲν εἰκένει πῶς νὰ ἐκράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της εἰς τὴν Λευκὴν Ἀσκαίαν τοῦ την ἐνέγραψε) Σπυρόδωτα και Νικόλαον Θεριαρδόν (βλέπετε δὲν σας ἱκονιστα και παρέτεινα τὴν προθεσμίαν τοῦ Εσπαθωμάτος) Βενιαμίν τὸν Λέοντον (Ελαβον ἐγκαλώρως, και ἔστειλα τὰ φυλλάδια και τὴν ἀπόδειν) Κλεάνθηρ Α. Καλέρηρ (ἔχει καλῶς) Δημ. Γ. Κόρτην (ἀρ' οὐ λόγις τὸσον καλά τὰς Ἀσκήσεις, διατὶ δὲν πέρνεις χόρτην τῶν Δύσεων νὰ λάθῃς μέρος εἰς τὸν Διαχωνισμὸν;) Ηρωΐδα τοῦ Σαλόγρου, Λαίμαργον Πορτίκι, Ελεφαρτα Γολάθ (ἔλαβα και εὐχαριστώ) Ξεριτεμέρον Σινιάπεα: Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαΐρας, Παρηγόρον "Ἄγρελον (πολὺ ὡραία ἀπήγνησης εἰς τὸν ἀδελφὸν σου εἶμαι δικαίως βεβαίως ὅτι σου τα εἶπε δὰ νὰ σε δοξιμάσῃ, διότι δὲν εἰσαι δὰ και τὸσον μεγάλη δὰ . . τοιύτας συμβουλάς) Βαζάρον τῆς Ντραμπάτοβας (ὅταν γράψῃς τοῦ ἀδελφοῦ σου, νὰ του εἰτῆς χαιρετίσματα;) Γεωργιον Α. Δουβλίδηρ, Αφροδίτην τὸν Μεδίκων (σου εὔχουμαι νὰ λάθῃς τοῦ χρόνου ἀκόμη περισσότερο!) Θεόδωρον Α. Ζευζίδηρον (εἴμαι βεβαίως ὅτι θὲν ἐνεργήσως, τόρο μάλιστα μὲ τὸν μεγάλην προβεσματαν) Ἀμετάβλητον Καρδίαν (ἀρ' οὐ τὸ ἀνταπέδωκες ἀπ' εὐθέας, βεβαίως δὲν χρεωτεῖς) Μικρὰρ Βιολίστραν (νὰ εἶδες δικαίως τὸ φευδώνυμον σου ἔξειδας, φίλη Μ. Η. οἱ προτάσεις σου θὲν δημοσιεύσουν εἰς τὸ προσεχές) Καρδιογρώσηρ (ἔστειλα εὐχεῖδα τὸ ὡραῖον σχέδιον και εύχουμαι νὰ πραγματοποιηθῇ) Γ. Ι. Βιτιάδηρ (πολὺ εὐχάριστα αὐτὰ ποὺ μου γράψεις και τὸ ὑπερέργαρόν σου . . πρωτοτυποτάτο! ἀλλά τι το ἔκαμες τὸ φευδώνυμόν σου;) Μικρὸν Μυρθιαρδόν (λοιπὸν νὰ εσπειώσῃς; εὐχεῖς! αἱ προτάσεις σου ἐπῆρχν σειράν διὰ τὸ προσεχές) Θεάρη τῆς Γεωργίας (ἔγινε καλὰ ὁ μπαμπάς;) Ἀστέρα τοῦ Φαλήρου (χαιρεῖ ποὺ ἔγινες καλά! ο και Ενέπουλος σ' εὐχαριστεῖ πολὺ) Παριστρίαν (και ἔγινε ηθανόμην τὴν ἔλευψιν σου που δὲν μου ἔγραψες τὸσον καιρόν, έτις αἰτίας τῆς ἀσθενείας σου αἱς ἡτο περαστικὰ και δὲν πειράζει;) Μαύρηρ Προσωπιδοφόρον (καλὸν τὸ Π. Πνεύμα: ἀλλοτε δικαίως νὰ το γράψῃς εἰς χωριστὸν χαρτί, οχι μαζί μὲ τὴν ἀπιστολήν) Ορέστηρν Ηλιάδηρ, Κόκκινον Ἀσμα (δὲν εἶναι ἀσχημη ὡς ίδεις σου, και θὰ εἴρη τρόπον νὰ την πραγματοποιήσω) Μιρώταρον (θρήνος, ἀνευ ἔξαιρέσως, θεωρεῖται μόνον η ὅημοσιευμένη πιθανόν τώρα και ἀλλή τις νὰ εἴναι ὄρθι, νὰ συμφωνῇ δηλαδή μὲ τὴν πρότασιν ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρὸν διὰ τὸσον λεπτομερῆ ἔξελγειν τῶν λύσεων) Αφροδεσσαρ Θάλασσαν

(τῷρα πλέον εἶναι ἄργα νὰ στείλης ἀσκήσεις διὰ τὸν Διαγωνισμὸν περίμενε τὸν νέον) Ἐσπερινοὶ Ἀρατολῆς — τὸ Κρητικὸν Κάσταρον μὲ τὸ Εργιάρι "Ἄσμα, Μαργαρίτης τῆς Χίου και Βασιλέα τοῦ Κατέρρου (μὲ τὸ ὄνοματά των) — ἡ Αἴρα τῆς Κερκύρας μὲ τὸν Κουανιμόδον, Παμπόνηρον Κατεργάρην και Κέκειον Ἀσμα (μὲ τὸ ὄνοματά των) — ἡ Ὁρειροπόλος Ψυχῆ μὲ τὸν Νάστην Ναναχίδος, Χιονοσκεπή Δίρφην και Ἐμεράλδαρ — ἡ Γλυκεῖα Καρδία μὲ τὸ "Άρθος τοῦ Μαρούν, Λαίμαργον, Πορτίκι και "Ἄγρελον τῆς Ἀγάπης — τὸ Ζεύς της Γυμνασίου μὲ τὸν Ὄρφωνα, Γέρων Κρούγερ και Τοιγγαρέλδαρ — δ' Ἀρχικαλαμπούρης μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Ψυχῆν, Τραγιάσκον και Ρουμανικήν Σημαλαρ (μὲ τὸ ὄνοματά των, ὃν θέλουν.)

33. Γωνία.

Οι σταυροὶ ἀποτελοῦν ὄνομα γύναικος.
+ ★ ★ ★ = Καρπός.
★ + ★ ★ = Νηρῆς ἡ πόλις.
★ + ★ ★ = Φωτίζει.
★ + ★ ★ = Ὁρος.
+ ★ ★ ★ = Μουσικὸν δραγανον.

34-35. Μεταμορφώσεις.

1.—Τὸ δέος δι 7 μεταμορφόσ. νὰ γίνη μέλι.
1—Τὸ χῶμα δι 8 μεταμορφώσ. νὰ γίνη λίθος.
Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μαλέτου

36. Εργάτης.

Ποιὸν ζῶν ἔγινεν αὐτοκράτωρ, φιλόσοφος, γεωμέτρης, συγγραφέυς, ρήτωρ, μαθηματικός, στρατηγός, ιστορικός . . και τὰ λοιπά;

Εστάλη ὑπὸ τῆς Μαλβασίδης Άνθας

37. Ποικίλη Ἀκροστιχίδι.

Νὰ εὑρεθῶσι πέντε πτηνά, ἐτῶν διπλίων, τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ πρωτου, τὸ δεύτερον τοῦ δευτέρου, τὸ τρίτον τοῦ τρίτου και οὐτῷ καθεῖται τὰ ποιητικά σύνθημαν τοῦ πρωτητοῦ.

38. Επιτηδεις.

Ποιὸν ζῶν ἔγινεν αὐτοκράτωρ, φιλόσοφος, γεωμέτρης, συγγραφέυς, ρήτωρ, μαθηματικός, στρατηγός, ιστορικός . . και τὰ λοιπά;

Εστάλη ὑπὸ τῆς Μαλβασίδης Άνθας

39. Ελληποτύμωφων.

(Ἀναγνώσκεται και ἀντιστρέφεται.)

Θ. ο. ω - ν : ο - η - ι α α - ι η ου - ω ο

Εστάλη ὑπὸ τῆς Θαίς της Ιερεγίας

40. Γρίφος.

"Αρης

η η η νέ φη

place

Εστάλη ὑπὸ τῆς Σεμνῆς Κόρη

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πιτειματικῶν Ασκήσεων τοῦ αὐλίου 47

311. Περικλῆς (περι-κλεῖς).—312. Πάργα-Πράγα.—313. Βραχιών-χών.

314. Ι. Κ. Δ. 315. Η. (κόΠου.)

Ρ. Υ. Η. Σ. Ο. Σ. (νῆσος.)

Ι. Π. Τ. Σ. Ο. Υ. Σ. Δ. (κάσουνδαμον-

Σ. Α. Ρ. Δ. Ω. Α. Ρ. Ι. Σ. Τ. Ο. Ν. Η. Α. Ρ. Ι. Σ. Τ. Ο. Ν. Η. Α. Ρ. Ι. Σ. Τ. Ο. Ν. Η. Ο. Υ. Π. Ε. Ρ. Ο. Ρ. Σ. (λοιδόνιον.)

316-317. 1. Ο. Μικήφας, βα-

οι σιλεύς της Νομιμίας (μη κύ-

Σ. φ. ψ.) — 2. Ή. ἔχερνθεια, χε

μ. θεια.) — 318. ΑΡΙΣΤΟΓΕ-

ΕΝΟΣ (Ράξ, Ιστός, Στόνα,

Τάρας, Οίνας, Ξένος, Νάξος.) — 319.

ΛΟΥΘΗΡΟΣ (λοιδόνιον, "Οφίς, Υμητός, Θη-

βαί, Ήρα, Ρέδον, Οὔρρας, Σωκράτης.) — 320.

Κουτσός (σὸν κάμπο πηλατεῖ, νὰ φέση καβαλ-

λάρη.) — 321. Δίωκε μεγάλα, μὴ διώκει μικρά.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λίτιδη λεπτα 10, διὰ δὲ τὸν συνδυομένα μας λεπτά 5 μονών. Εύκαρπος διὸς 10 λίτεσσι δηλαδή πληρωταὶ τὸν 10 πληρωταὶ τὸν 10 λίτεσσι.]

Αντελλάσσω εἰκονογραφημάτα ταχυδρ.

δελτα-

ρια μεθ' δικού των χωρῶν. — Μη Εναγελος

(και ὅσι Michel, ὁς λαθαρίσμενος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλο) M. Michalitsianos,

Pirée (Grèce)

(B-10)

Ζητῶ ἀντελλάγην Μικρών Μυστικῶν μὲ τὸν

τὴν ἀντελέρη τὰς συκαταλεγμένους συν-

δρομάτας τῆς Διατλάσεων. — Ορειροπόλος

Ψυχῆ.

(B-11)

Οι στέλλοντες 100 νέα Ελληνικά γράμματά-

σημα λαμπάνουν 100 εἰδή ξένα, κατάλληλα

δια συλογήν. — "Άνθος Παπαδοσίδειον, οδός Κη-

ρεσίδας, 16, Αθῆναι.

(B-12)

Παραδοντας Μαθήματα Γερμανικῆς, εἰς ἀρ-

χαρούσιον, και μή. Τιμᾶτο λογικαί. Π

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

"Εξαφνα έσταμάτησεν.

Εἰς τὴν φωτεινὴν νύκτα, ἡκούσετο ψίθυρος συγκοιλίας.

"Ηχρόσθη.

Αἱ φωναὶ, ἐπίτηδες σιγανοῖ, ἀνέβαιναν ἀπὸ μίαν, μικρὰν χαράδραν, παρὰ τὸ κεῖλος τῆς ὑπόλεως ἔβαζε.

Παραμείσασα δύο χαμηλοὺς κλάδους ἵτες, ἡμπόρεσε νὰ χυταῇσῃ εἰς τὸ βάθος.

"Ορκίου δὲι θά τους ὑπερασπισθῆς, εἶπε... ." (Σελ. 52, στήλ. 6'.)

"Ο Ζαφουράνας καὶ ὁ Σελέσχος ἐκάθηντο ἐκεῖ κάτω, φωτίζομενοι ἀπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης.

Η Γουΐλελμίνα ἔκρατησε τὴν ἀναπνοήν της.

Οἱ δύο νυκτερίνοι συγκοιλήται συνωμίλουν εἰς γλώσσαν λουλουλανδικήν.

Τὴν γλώσσαν ταῦτην ἐγνώριζε τὸ κοράσιον, τὸ ὄποιον ὡμίλει εὐχερῶς τὰς διαφόρους διαλέκτους τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, δῆπος καὶ τὰς κυριωτέρας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

— "Εγώ την ἔχω καλά! ἔλεγεν ὁ Ζαφουράνας· κανένας κίνδυνος, καὶ θὰ πληρωθῶ καλά γι' αὐτό που θὰ κάμω!"

Ο Σελέσχος ἐκάγχασε φαιδρός, καὶ ἀπὸ τὴν λευκότητα τῶν ὅδοντων του ἐ-

λαμψεπρὸς στιγμὴν ἡ σκοτεινὴ του μορφή.

— "Ἐγώ την ἔχω καλλίτερα! εἶτε. Θὰ πάρω τόσα χρήματα, ποῦ δὲ ἡμιτορέσω νάγκαράσω ἐδῶ τὸ μεγαλήτερο καράα λ ποῦ ὑπάρχει!" Ω, εἴμαι βεβαίτατος δὲι θὰ μου δώσουν δύο τους ζητησώ, διὰ νά τα πάρουν ὄπισω...

— "Α, μπτᾶ! ἐμένα δὲν μάρεσσουν τόσω ἐπικίνδυνα πράγματα, ἀπεκρίθη ὁ Κινέζος. Καὶ ἐπειτα.. (ἐδῶ ἡ φωνὴ του ἔγινεν ἀκόμη σιγανωτέρα) ἔγω ἐκδικοῦμαι.

Η ἐκδίκησις εἶνε πιὸ γλυκεῖστρα ἀπὸ τὰ χρήματα. Θὰ ἔδινα καὶ τὴ ζωὴ μου γιὰ νὰ ἐκδικηθῶ μια καὶ καλὴ τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ τοὺς ἀφεντάδες αὐτοῦ τοῦ τόπου, ποῦ θασανίζουν ἔτσι δύος δὲν εἶναι ἀσπροὶ σὰν κι' αὐτούς... Βάλε τώρα ποῦ οἱ Ἀγγλοί θὰ με ἀνταμείψουν μὲ τὸ παραπάνω γι' αὐτό που θὰ κάμω... ἂ, εἴμαι βέβαιος!"

Μορφασμὸς σκληροῦ μίσους διέστρεψε τὸ κίτρινον πρέσωπον τοῦ ὑπῆρχετον. Ἄλλ' ἡτο ὡς ἀστραπή. Τὰ χαρακτηριστικά του ἀνέλαβον αμέσως τὴν ἀπαθῆ ἐκείνην ἐκφραστικήν.

Ο Ζουλού ἐσηκώθη. — Τελοςπάντων, εἶπεν, εἴμεθα σύμφωνοι... Μήνας.. "Ἄς φύγωμεν μαζί.

Η Γουΐλελμίνα ἐξηφανίσθη ἐρπούσα.

"Αμα οἱ δύο ἄνδρες ἀπεμαρτύρησαν, τὸ κοράσιον, καθισμένον εἰς τὴν σκιὰν ἐνὸς δένδρου. ἐσηκώθη.

— "Ἄς υπάγω νὰ εἰδοποιήσω τὸν Μπαμπού, εἶπε.

Εὔρε τὸν πιστὸν ὑπηρέτην ἐκεῖ πλησίον, καὶ τῷ ἀνεκούνωσεν δύλων της τῶν τέκνων, μεγάλων καὶ μικρῶν...

Η καρδία τῆς Γουΐλελμίνας συνεσφίγγετο, ὅταν εἴησεν εἰς τὴν νυκτερινὴν σκηνὴν τοῦ δάσους. . . Ή ἀνησυχία της θὰ ἡτο ἀκόμη μεγαλητέρα, ἢν ἔξευφεν δὲι ὁ Ζαφουράνας καὶ ὁ Σελέσχος ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Ζοννενστράλε τὴν ἴδιαν ἥμέραν, ποῦ ἔφυγε καὶ αὐτή.

Καὶ δύως ἔφυγε. Προπαντὸς ἡτο κόρη τοῦ Τράνοβαχ, ἡτο Βοεροπούλα. Ή πατέρις της εἶχεν ἀνάγκην δύλων της τῶν τέκνων, μεγάλων καὶ μικρῶν...

Η καρδία τῆς Γουΐλελμίνας συνεσφίγγετο, ὅταν εἴησεν εἰς τὸν πλησίον, καὶ τῷ ἀνεκούνωσεν δύλων της τέκνων, μεγάλων καὶ μικρῶν...

Τὸ ἄρα γε ἥσαν τὰ ἀπαίσια σχέδιά των, ἐσύλλογίζετο ἡ Γουΐλελμίνα· ἀλλὰ καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀπορίαν της δὲν ἡμιτοροῦσε νὰ εὔρῃ... .

Μετὰ δύο ὥρας, ὁ Κάρφος καὶ ἡ μικρά του κυρία ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι.

— "Ἐνθυμοῦ καλὸς δόσα εἴπαμεν, ἐψιθύρισεν ἡ Γουΐλελμίνα εἰς τὸ σπίτι τοῦ μαρύρου. Αὔριον φεύγω... Ἄλλα νά τους προσέχης δόσον ἔγω θὰ λείπω... προπάντων τὴν θείαν Παυλίναν καὶ τὴν Λενέτταν... καὶ τὴν μικρὰν Γαλλίδα που εἶναι τέσσον χαριτωμένη... "Οσον διὰ τὴν Ἀγγλίδα... (πρὸς στιγμὴν ἐδίστασε.) αἱ, ἀς εἶνε... . . ὑπερασπίσου τὴν καὶ αὐτήν, ἀφ' οὐ την ἀγαποῦν. Καὶ τώρα ἐρχίσου δὲι θά τους ὑπερασπισθῆς, εἶπε σφργούσα τὴν χεῖρά του.

— Τὸ δρούσομαι! ἀπεκρίθη ὁ Μπαμπού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΤΟ ΒΑΝΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΝΥΡΟΣ

Τὴν παραμονὴν, ἡ μάχη συνήθη λυσαλέα καὶ αἰματηρά. Ἀρχηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου Κρούγερ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ζουμπέρ, οἱ Βόρειοι ἐνίκησαν τους

"Ἀγγλούς εἰς τὸ Κολένσον, εἰς τὰ βόρεια τῆς Νατάλης.

Μετά τινας ὥρας, αἱ ὄποιαι ἐχερηγήθησαν πρὸς ἀνάπτωσιν, οἱ νικηταὶ εἰχον ἐκκινήσῃ, διηρημένοι εἰς δύο σώματα, ἐκ τῶν ὄποιων τὸ ἔν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Ζουμπέρ, διημύθητο πρὸς νότον.

Μὲ προσεκτικὸν τὸ βλέμμα, μὲ τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς σκαυδάλης τοῦ ὅπλου, οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐσάδιζον ἐπιφυλακτικῶς, φοβούμενοι ἐξαφνικὴν ἐπιθεσι

· Η Γουΐλελμίνα ἀπεμαρκυνετο.

— Κυρία! τὴν ἔφωνας εἰς τὸ πιστὸς ὑπηρέτης.

Η Γουΐλελμίνα ἐγύρισε.

— Μείνετε, σᾶς παρακαλῶ! ἐκέστεν σεν ὁ Μπαμπού, συγάπτων τὰς χειρας· ἀν πάθετε κανένα κακὸν ἐτὸ μεγάλοι πόλεμοι ποῦ πηγαίνετε... . . ἀν σκοτωθῆτε...

— "Ο Πλει Ούν θὰ ἐμενεν"; ηρώης εἶπενη.

Ο μαρύρος κατεβίθασε τοὺς δακρυσμένους ὄφθαλμούς του.

— Λοιπὸν; εἶπε τὸ κοράσιον.

Καὶ χωρὶς νὰ προσθέσῃ λέξιν, τὸν ἀφῆκε.

Τὴν ἐπαύριον, ἡ Γουΐλελμίνα εἶχε γίνη ἄφαντη, μαζὶ μὲ τὸν Μαριμπῆν, καὶ τὴν Κάνυαν.

— Τί ἀγριόπατο! ἐψιθύρισε μελαγχολικῶς ἡ κυρία Ρίστικ· δέν μας ἀγαποῦσεν.

— Οχι, σχι, θεία Παυλίγα ἡ Γουΐλελμίνα σᾶς ἀγαποῦσεν. Ἄλλ' εἰς τὴν καρδίαν της εἶχεν ἄλλην ἀγάπην ισχυροτέραν, — τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος.

Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῆ τὴν ἀπέσπα σήμερον ἀπὸ τὰς ἀγκάλας σας.

Δικαίως ἀνησυχήσασα διὸ τὴν συνωμοσίαν τοῦ Κινέζου καὶ τοῦ Ζουλού, — μυλούτο δὲν ἔξευρε καλά-καλά εἰς τὶ ἀπέβλεπεν, — ἡ Γουΐλελμίνα εἶχε κάποιον προσίθημα κακόν.. . . ἐφαντάστησε δὲι καποία συμφορὰ ἡπειρεῖ τοὺς φίλους τῆς καὶ ἀνατρίχιασε.. . .

Καὶ δύως ἔφυγε. Προπαντὸς ἡτο κόρη τοῦ Τράνοβαχ, ἡτο Βοεροπούλα. Ή πατέρις της εἶχεν ἀνάγκην δύλων της τέκνων, μεγάλων καὶ μικρῶν...

Η καρδία τῆς Γουΐλελμίνας συνεσφίγγετο, ὅταν εἴησεν εἰς τὸν πλησίον, καὶ τῷ ἀνεκούνωσεν δύλων της τέκνων, μεγάλων καὶ μικρῶν...

Τὸ ἄρα γε ἥσαν τὰ ἀπαίσια σχέδιά των, ἐσύλλογίζετο ἡ Γουΐλελμίνα· ἀλλὰ καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀπορίαν της δὲν ἡμιτοροῦσε νὰ εὔρῃ... . .

Μετὰ δύο ὥρας, ὁ Κάρφος καὶ ἡ μικρά του κυρία ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι.

— "Ἐνθυμοῦ καλὸς δόσα εἴπαμεν, ἐψιθύρισεν ἡ Γουΐλελμίνα εἰς τὸ σπίτι τοῦ μαρύρου. Αὔριον φεύγω... Ἄλλα νά τους προσέχης δόσον ἔγω θὰ λείπω... προπάντων τὴν θείαν Παυλίναν καὶ τὴν Λενέτταν... καὶ τὴν μικρὰν Γαλλίδα που εἶναι τέσσον χαριτωμένη... "Οσον διὰ τὴν Ἀγγλίδα... (πρὸς στιγμὴν ἐδίστασε.) αἱ, ἀς εἶνε... . . ὑπερασπίσου τὴν καὶ αὐτήν, ἀφ' οὐ την ἀγαποῦν. Καὶ τώρα ἐρχίσου δὲι τους ὑπερασπισθῆς, εἶπε σφργούσα τὴν χεῖρά του.

— Τὸ δρούσομαι! ἀπεκρίθη ὁ Μπαμπού.

1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

έκ μέρους τῶν ἀγριγλικῶν στρατευμάτων.

· Εἶρεχεν.

· Επὶ τοῦ λασπώδους ἐδάφους ἐκολλούσαν οἱ τόδες τῶν στρατιώτων. Οι χειμαρροί, πλημμυρισμένοι, ἔξεγειλίζαν.

· Αφοδοι οἱ στρατιώται, χωρὶς νά τους μέλη διὰ τὴν κακουχίαν, ἐθέδιζαν εὐθύμως, ἀκολουθούμεντες τὸν ἀρχηγόν των, δέ ποδὸς συνωμίλειοι τοικείων μετ' αὐτῶν.

· Τὸ ἀπόστασμα ἔφθασε

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΗΡΑΚΕΙΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Βραβευθείς ύπο τὸ ψευδώνυμον
Διηγοστερής Λαΐσσας
Εἰς τὸν 69ον Διαγωνισμὸν τῶν Δύσεων
(Ἔδε διάπλασεν τοῦ 1901, σ.λ. 102.)

Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΕΡΑΣ

Ο Άτρας θύμωσε,
μὲ τὸν "Ηλιο μάλλωσε
Ο Άτρος ἐλέγει :
— Είμαι δυνατότερος ! »
Καὶ δ. "Ηλιος ἐλέγει :
— Σὲ περνῶ 'c τὴ δύνων ! »
"Ενας γέρος γεωργός
μὲ τὴ μάρη κάπα του
'c τὸ χωράφι πήγανε.
Ο Άτρας λάλησε :
— Οποιος ἔχει δύναμι
παίρνει ἀπὸ τὸν γέροντα
τὴν χονδρὴ τὴν κάπα του ! »
Φύσησε, ξεφύσησε,
ἔσκοσε 'c τὸ φύσημα
ἀδίκος δ κόπος του·
κρύωσεν δ γέροντας
καὶ διπλὰ τυλίχθηκε
'c τὴν χονδρὴ τὴν κάπα του.
Καὶ δ. "Ηλιος λάλησε :
— Οποιος ἔχει δύναμι
παίρνει ἀπὸ τὸν γέροντα
τὴν χονδρὴ τὴν κάπα του ! »
"Εφείνεν διλδαμπρος,
καλωσύνη σκόρπισεν·
ἔβγαλεν δ γέροντας
τὴν χονδρὴ τὴν κάπα του.
Πάλι ξαναλάλησε :
— Ακουσε καὶ μάθε το·
δὲ περνῶ 'c τὴ δύναμι,
γιατὶ πᾶς μὲ τὸ κακό
κ' ἔγω πάω μὲ τὸ καλό.
(Ἄπο τὸ «Παναμύθιο.»)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΔΕΚΑ ΠΑΙΔΙΑ !

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

(Τέλος. Υδε σελ. 46.)

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (έξω φρενῶν). — Περιπνευμονία; !! Μ' αὐτὸν εἶνε πολὺ σοδαρόν!

ΚΟΥΛΑ: — "Α μπᾶ! μὴ φεύχθε, καλέ μου θεῖ! (Κέντηται πλησίον του, εἰς μικρόν σκαρίν, καὶ τον χαϊδεύει τὸ χέρι;) Τὰ γιατρικά που θα πάρουν, θά τους κάμουν σὲ λίγες μέρες καλά... "Επειτα, ἀφ' οὐ ἔγγυται γι' αὐτούς ὁ ιατρός, δὲν πρέπει στές νάνησυχτε.

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (Μειδῶν): — Εύχαριστο, μικρούλα μου... Μόνον ποῦ ἀκούω τὴ φωνούλα σου, ητυχάω... εἴμαι καλλίτερα... Σύ δὲν εἶσαι κτεκτητὴ σὺν τοὺς ἄλλους. (Στενάζων;) Τέ εύτυχες που εἶνε ἔκεινοι οἱ θεῖοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν μόνον μιαν ἀγεφούλαν σὰν χ' ἔσε... "Εγώ δύμως ἔχω ἄλλα ἔνεα χνήψια... — Εὔθετες, μικρούλα μου, νὰ διαβάζεις καὶ νὰ γράψεις;

ΚΟΥΛΑ (ἐκπληκτος): — Μπᾶ! δέκα χρονῶν κυρίτοι νὰ μὴν ηξένυρη νὰ διαβάζῃ καὶ γάρφα;... "Εγώ ηξευχ καὶ ὄταν ημουν ἔηη χρονῶν.

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (μειδῶν): — Μέ συγχωρεῖτε, δεσποινίς δεν το εἶπα διὰ νὰ σας προσβάλω... "Ας εἶνε" γιὰ νὰ ίδουμε λοιπὸν πῶς διεβάζεις. Πάρε τὴν ἐφημερίδα καὶ διάθεσε μου λιγάκι.

ΚΟΥΛΑ: — Ο μπαμπᾶς δὲν μάρινε ποτὲ νὰ διεβάζω ἐφημερίδες. "Εγώ δύμως μαζί μου ἔνα βιβλιαράκι μὲ παραμύθια. Θέλετε νὰ σας διαβάσω κανένα παραμύθι; ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (λαμβάνων θεῖον ἀναπαυτικῶς τέραν εἰς τὴν πολυθρόναν του): — Ναί, ναί, μικρούλα μου, διάβασε. (Καθ' έαυτὸν:) Τί νὰ κάμη τότε;

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ: — 'Ανοήτος! ήλιθιος! βλάξ ὁ καλὸς αὐτὸς θεῖος!

ΚΟΥΛΑ: (Μειδῖκη χρυσίως καὶ ἔκαπολουθεῖ): — Ή μικρά κέρη σπάζει τὸ κεφάλι τῆς νὰ εύρη τρόπον θεραπείας, καὶ λέγει μὲ τὸν νοῦν της: "Εγώ θὰ παίξω τὸν ρόλον τῶν ἀνυπάρκτων ἀδελφῶν μου, διὰ νάποδείξω εἰς τὸν καλὸν μου θεῖον, δὲν τὸ ησυχον σπίτι του θὰ ἔγινετο ἄνω-κάτω, ἀντὶ ησαν ἔδω δέκα διαβόλοπαιδιά!"

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (έχαφνα ἔνοσην τὰ πάντα): —

ΚΟΥΛΑ (Προσπαιουμένη διὰ ἀναγνώσκει): — Μιὰ φορά κ' ἔναν καιρὸς θεῖον ἔνας θεῖος πολὺ-πολὺ καλός, κ' ἔκαποικούσε 'c ένα σπίτι πολύ-πολύ ωραῖο. Ο θεῖος

βασιλείαδης (αὐτηρῶς): — Πῶς; ή κόρη μου ἔτολμησε νά...

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (κατεβάζει μὲ τὴν χειρά του τὸν βραχίονα τοῦ κ. Βασιλείαδου): Μήν την μαχλώνγις, ἔχει νὰ κάμη μαζί μου... "Ωστε λοιπὸν μόνον αὐτὸν τὸ παιδί ἔχομεν; Αλήθεια:... Εἰςαι βέβαιος;

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: — Θεῖο μου...

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (ἀτενίζω τὴν Κόύλαν): — Α! δὲν μπορῶ πάτα νὰ κάμω χωρὶς αὐτήν. "Αγγελε, διόρθωσε τα σὺ όπως ξεύρεις. "Η ἄφισης μου τὴν κέρην σου, η ἔλατε νὰ κατοικήσετε ἔδω... Τὸ σπίτι εἶνε τὸ σω μεγάλο!

ΜΗΤΡΟΣ (εἰσβάλλει ὡς βόμβα καὶ φωνάζει): — Ο κύριος Βασιλείαδης !

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (εἰσέρχεται καὶ σταματᾷ συγκεκινημένας, βλέπων τὴν Κόύλαν παρὰ τὸν πόδας τοῦ θείου του, μὲ τὸ βιβλίον 'c τὸ χέρι): Καλέ μου θεῖε! .. καλέ μου θεῖε!

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (προστεθῶν νὰ σηκωθῇ): — "Αγγελε! ἀνεψιέ μου! .. ἀγαπητέ μου φίλε! .. (ἀνταλλάσσουν θερμὰ φιλήματα):

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (πρὸς τὸν ἀνεψιόν του): — Τὶ χαριτωμένη ποῦ εἶνε... Τῆς μοιάζει ἔγιναμεν μὲ τὴν κέρην σου; .. Σαν νὰ ἄρα γε ἡ μητέρα της;

ἔγνωριζόμεθα χρόνια. "Οσον διὰ τοὺς ἔννεα ἄλλους... ὁ ιατρὸς ἔγγυται.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (ἐκπληκτος): — Τοὺς ἔννεα ἄλλους; .. ὁ ιατρὸς; ..

ΚΟΥΛΑ (μειδῶσα): — Ναί, ναί, μπατ-μπᾶ... θά σου ἔτηγησω τὸ πρᾶγμα...

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (πρὸς τὸν ἀνεψιόν του): — Θέλεις νά μου τελειώσῃ τὸ παραμύθι; της, ποὺ μάρσεται ὑπερβολικά;

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: — Εύχαριστως, θεῖο μου, σὲ λίγες μέρες καλά... "Επειτα, ἀφ' οὐ ἔγγυται γι' αὐτούς ὁ ιατρός, δὲν πρέπει στές νάνησυχτε.

ΚΟΥΛΑ (έκαπολουθεῖ): — Λοιπὸν ὁ καλὸς αὐτὸς θεῖος αὐτὸς εἶναι παραπάτησε σὲ νάνησυχτε τὸν βραχίονα τοῦ ἀνεψιού του, καὶ πέραν τὸ παταστούν τοῦ διὰ νὰ στηριχθῇ ἀπὸ τὸ ἄλλο. "Η Κόύλα δικαῖος τοῦ πέραν στιγά, τὸ κρατεῖ μὲ τὸ έπανα στηριχθῆσαι τὸν βλάκο, διὰ νάνησυχτε τὸ παταστούν. Οὐαὶς ὁ κ. Αργυρίδης προχωρεῖ στηριζόμενος ἐπὶ τῶν δύο.)

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (μειδῶν πρὸς τὸν ἀνεψιόν του): — Ουχ! Οὐχ! οὐχιός μου! (Στηρίζεται ἀπὸ τὸ έπανα μέρος εἰς τὸν βραχίονα τοῦ ἀνεψιού του, καὶ πέραν τὸ παταστούν τοῦ διὰ νὰ στηριχθῇ ἀπὸ τὸ ἄλλο. "Η Κόύλα δικαῖος τοῦ πέραν στιγά, τὸ κρατεῖ μὲ τὸ έπανα στηριχθῆσαι τὸν βλάκο, διὰ νάνησυχτε τὸ παταστούν. Οὐαὶς ὁ κ. Αργυρίδης προχωρεῖ στηριζόμενος ἐπὶ τῶν δύο.)

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (μειδῶν πρὸς τὸν ἀνεψιόν του): — Η βαστηρία τοῦ γήρατός μου! (πρὸς τὸν Κόύλαν:) καὶ ἡ χαρά του σπιτιού μου!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
(διασκεψή εἰς τὸ γαλλικό)

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: — "Α! η Κόύλα μου εἶνε ἀπαράλλακτη ἡ μητέρα της... .

ΜΗΤΡΟΣ (εἰσέρχεται τρέχων καὶ φωνάζων): — "Η χαρά Βασιλείαδιν εἶνε κάτω... .

Μ' ἔστειλε νά σας ρωτήσω ἀν μπορή γάνει... .

ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ (έγειρόμενος μὲ ἀρκετὴν εύκολα): — "Ουχ! οὐχιός μου εἶναι ἀπαράλλακτη ἡ μητέρα της νέαν.

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φίλε μου 'Ορέστη Καυπούριδη τοῦ Κόύλαν πρὸς τὸν Κόύλαν:

Φ

